

Rozdíl průměrné úspěšnosti žáků (v procentních bodech), kteří danou otázku dotazníku zodpověděli souhlasně, a žáků, kteří danou otázku dotazníku zodpověděli nesouhlasně (otázky s nejvyššími rozdíly v úspěšnosti)

a) žáci 9. ročníku ZŠ

Tvrzení	Rozdíl úspěšnosti (p. b.)
Když je učivo náročné, soustředím se jen na ty snadné části.	- 7,44
Když někde udělám chybu, snažím se ji pochopit.	7,09
Čeština je na mě příliš těžká.	- 6,95
Když učivu nerozumím, vzdám to.	- 6,28
Když pracuji s ostatními, nesdělují jim své myšlenky a nápady.	- 6,14
Když se v češtině učíme něco nového, mám obavy, že to nezvládnou.	- 4,80
Co napadá v češtině mé spolužáky, mě nezajímá.	- 4,66
O tom, co probíráme v češtině, se snažím dozvědět co nejvíc.	- 4,47
V hodinách češtiny se nezapoujuji.	- 4,30
V hodinách češtiny přemýšlím nad tím, co říkají ostatní.	4,22

b) žáci 2. ročníku SŠ

Tvrzení	Rozdíl úspěšnosti (p. b.)
Když je učivo náročné, soustředím se jen na ty snadné části.	- 8,21
Když někde udělám chybu, snažím se ji pochopit.	7,93
Čeština je na mě příliš těžká.	- 7,46
Když se v češtině učíme něco nového, mám obavy, že to nezvládnou.	- 6,60
V hodinách češtiny přemýšlím nad tím, co říkají ostatní.	6,12
Snažím se pochopit myšlenky svých spolužáků.	5,99
Když učivu nerozumím, vzdám to.	- 5,94
Co napadá v češtině mé spolužáky, mě nezajímá.	- 5,88
Když se učím, pracuji hlavně na těch úkolech, které mi jdou.	- 4,70
Když pracuji s ostatními, nesdělují jim své myšlenky a nápady.	- 4,57

Žákovský dotazník obsahoval také otázky, u nichž nelze identifikovat významnější rozdíly v úspěšnosti žáků v testu čtenářské gramotnosti vzhledem k jejich kladné či záporné odpovědi. Patří mezi ně například „Při učení se snažím.“, „Jsem rád/a, když je učivo v češtině těžké.“, „Myslím si, že čeština je nudná.“ (především žáci 9. ročníku ZŠ), „Na hodiny češtiny se těším.“ (především žáci 9. ročníku ZŠ), „Cvičení do češtiny si po sobě kontroluji, abych se ujistil/a, že mám všechno správně.“, „O češtině se bavím i mimo výuku se spolužáky nebo s rodiči.“, „Když dělám úkoly do češtiny, moc nad tím nepřemýšlím.“, „Dělám jen tolik, kolik je nezbytně nutné.“ (především žáci 2. ročníku SŠ) a „Nerad/a v češtině pracuji se svými spolužáky.“. Ukazuje se tak, že pouhá snaha žáka není zárukou lepšího výsledku, že i žáci s lepším výsledkem považují češtinu za nudný předmět a neteší se na ni, že pečlivost a mimoškolní rozhovory o češtině nejsou zárukou lepších výsledků, že i žáci s lepším výsledkem nad úkoly z češtiny moc nepřemýšlejí a dělají jen to, co musí, a že i ti žáci, kteří neradi pracují se spolužáky, mohou dosáhnout dobrých výsledků.